

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱՊԵՆ ԼՐԱԳԻՐ

է հեղին, պատասխանատուութիւն վերցնէ
 իւր իրայ հոր պատերազմի ասարսփինը
 սանձաբձակը յարստի խաղաղութիւն
 հաղկու փոխարէն, դա մի այնպիսի
 ձեռքով է, որ իմ խելքը չէ կարող ըմբռ-
 նելը:

Խրիստիանայում հրատարակուող
«Morgenbladet» թերթի տպելով,

Երկարորը՝ Les nuits de printemps
 իր ձևով իրաջանում է այժմահան գերմա-
 նական լեզվաբանների Բաֆֆի, Կրեյն-
 ինիերի և միսսերի գործերի նուագեղերը:
 Երկարորը՝ Etude-Valse առիթի վերջին նո-
 թազով Քառանիստանի երաժշտությունն է
 հակառակ մի գործերի կտոր է:
 Ուրեմն այդ նուագեղերից կարելի է
 հեղափայտել, որ պ. Նիկոլայիկը յայդ
 նմանությունից (imitation) առաջանող ու
 իր, միևնույն ժամանակ բարդագույն զարկ

Հովտամբերի 19-ին կայացրած անցեալ
աւարտանից Թիֆլիզի հասարակութեան
կայանի պիւանիստ Ն. Դ. Նիկողայիզի
նուագահանդէսը, որ շատ յաջող ու հե-
տաքրքիր էր եւ կատարեալ գնդարուեստաւ:

Ջատ բեմ կանչկոյց յետոյ պ. Նիկողայիկը ածեց Լիստի - Liebestraum № 3 նուագը:

Դաշնակահարը երկու ծաղկեայ քը-նար ստացու է մի գեղեցիկազարդ դայ-նարով:

Պ. Նիկողայիվի խաղն տպացուցա-
նում է, որ նրա համար դաշնամուրի

ապրույթի ներկայացուցիչները համար

զարհուրդութեան այն մասին, երբ
«Փրամ» նաւի վրայ էր և երբ
օհաննէին ուղեկցութեամբ սահնակ-

Բժենիկ համալսարանում կանանց
մոյլ է արուած դոտալստութիւն
ընդ լսել թուր բաժիններում:

ախ որ համալսարանի բնկետօրը
լիտի վկայէ որ թեկնածոները գի-
տութի բնեկերը քաւարար են և երկ-
որդ այն պրօֆեսօրները կամ դօ-
կենտները համաժայնութիւնն է պա-
նաւարար:

Գերմանական թերթերի ասելով
երկրին համալսարանում վերջերս
սկսվող դասընթացի թիվը հետզհետե
վաճում է:

նախաձեռնել, զի այդ վերաբերյալ Երբեք
նմա առաջիկայ ձմեռուտան սեմես-
թրին մինչև 40 կիլն է ստորապարելի:
Դանց մեծամասնությամբ օտարերկր-
ացի են — առաւելագլխ աւմերիկու-
տն, մինչև անգամ նրանցից մէկը
մինչև իր առաւելագլխ աւմերիկուտն

Նորերս վախճանուէց յայտնի աստ-
սպէլէ Տիտերան, Փարիզի աստ-
սպիւրտանի տնօրէնը: Նա ծնուել
1845 թ. է. Եւսէպիանոսի և Մարի-

1848 թ. ն գրի առնելու էր մոտավորապես Զորավարական դպրանոցում (école normale): Երբ հոգեկան առողջությունը 1878 թ. առողջացավ, ձեռնարկեց Երևանի համալսարանում փոփոխական հոգեբանության դասընթացը:

անը, սկսում անընդհատ բղղալ ու կըս-
կըրտիս.— մէկ թշիցս, մէկ յօնքի-
ս, մէկ պռունկիցս, մէկ աչքիցս. ինչ

«Այդքան էլ աննախառնութիւն չի լի-
ր, կորի դէն, ասի ու առամներս կրճը-
րցնելով ձեռիս սուկորէ դանակը վրայ
ոի, որ զարշիլի միջատին խլեմս, սղա-
մ—զրարուած էի, էլ չիմազայ ինչ

ի: Միայն երբ զրկուց լսուց ու ա-
ջա ջբով ողորուց—նոր տեսայ, որ
յիտ բաժակը կիտով չափ փշելի հմ:
Ժակը ա՛շխնչ, ցաւը սրբագրութեան
թիլ երբ, թարգմանութեան տառնե-
ն առաջինին, արդէն փոփոխութեան

«Առում ես, ինչո՞ւ եմ յուզվում, վեր-
վում, հապա ալքքան ցաւ ու կը-
կը իրինի՛, որ ես քաշում եմ ճանճե-
ճեւից: Գլտեմ դըսնը վերջը մի բան

ի րեքընն իմ գլուխը. բայց թէ հօրդ
ին կըսիրես, ինձ մի տատ, հասկա-
ւ դու, թէ Աստուած այս նստկաւանքին
մէ է ստեղծել. ախր ինչո՞ւ է՝...

Ես չկարացի խելքի մօտիկ պատճառ
հմ ու ասեմ ծանօթ իս, նա յուսացաւ.

իրն մօտեցաւ թէ չէ, եւ ծղկեցի,
որոյ, որ ճանճերի զսաղ-զատաւրից
պլծնիմս:
Ընթերցողները թող պատասխան
են ու տան:

Հոկտ. 1896 [Ժ.

